

Hồi thứ 60

Bọn thâm độc bắt con giết mẹ

Võ quan cười lạt nói :

- Niếp đại ca ! Đại ca đi mà hỏi Phúc đại soái . Bọn tiểu đệ là kẻ đương sai làm sao biết được nhiều chuyện .

Niếp Việt sừng sốt nói :

- Hồ đại ca cứ yên tâm tất vụ này có sự hiểu lầm . Tại hạ chạy đi báo cho Mã cô nương nhất định cô sẽ tìm cách cứu đại ca .

Tên võ quan kia vội quát :

- Dừng lại ! Đây là mật lệnh của Phúc đại soái , quyết chẳng thể tiết lộ phong thanh cho Mã cô nương hay biết . Người có mấy cái đầu mà dám liều lĩnh như vậy ?

Niếp Việt toát mồ hôi trán những giọt mồ hôi to bằng hạt đậu . Hắn nghĩ bụng :

- Cái hộp gấm này do ta đưa tới Hồ đại ca . Đại ca mắc nạn có lý nào ta chịu là kẻ tiểu nhân gian trá hành hung ? Nhưng đây là mật lệnh của Phúc đại soái ,ta cũng không thể kháng lệnh được .

Tên võ quan khế đưa lưỡi trủy thủ vào một chút , mũi dao đâm rách áo Hồ Phỉ vào đến da thịt . Hắn bảo chàng :

- Hãy đi theo bọn ta !

Cái hộp sắt kia là do một tên thợ khéo Tây dương chế ra trong đặt máy móc cực kỳ bá đạo . Làn gấm bên ngoài vừa bóc ra liền chìa lưỡi dao sắc bén . Nguyên hai bên nắp hộp là hai thanh ?? !

Niếp Việt thấy Hồ Phỉ tay chảy máu tươi sắp tổn thương đến gân cốt . hắn nghĩ bụng :

- Dù Hồ đại ca phạm tội tày đình cũng thể dùng thủ đoạn dê hèn này để đối phó .

Hắn vẫn đem lòng kính ngưỡng chàng mà bây giờ trông thấy thảm trạng do mình gây ra , không nhìn được nữa , đột nhiên hắn lách ngón tay vào khe hộp hết sức đẩy mạnh một cái . Nắp hộp mở ra . Hai tay Hồ Phỉ liền được tự do .

Tên võ quan đi đầu thấy thế liền đâm mũi trủy thủ tới .

Võ công Niếp Việt con cao thâm hơn tên võ quan nhưng vì hắn nhất tâm giải cứu Hồ Phỉ nên không kịp né tránh .

Niếp Việt trúng dao rú lên một tiếng , lăn ra chết liền .

Trong khoảng thời gian chớp nhoáng này , Hồ Phỉ hít một hơi chân khí rồi hóp bụng co lưng vào mấy tác nhảy vọt lên . Ba thanh trủy thủ rạch thẳng

xuống . Hai lưỡi đưa vào quăng không . Còn một lưỡi rạch trúng đùi bên phải chàng thành vết máu .

Trong lúc tính mạng lâm nguy khe chừng sợi tóc , Hồ Phỉ còn khoan dung thế nào được ? Chân phải chàng đá về phía trước , chân trái móc đằng sau . Người chàng còn lơ lửng trên không đã giết chết hai tên .

Tên võ quan đâm chết Niếp Việt không chờ Hồ Phỉ hạ mình xuống đất đã ra chiêu Kinh Kha Hiến Đồ nhằm đâm vào bụng Hồ Phỉ nhanh như chớp .

Hồ Phỉ chân trái ở đằng sau đá ngược lên trúng vào trước ngực đối phương . Tên võ quan rớt bồm xuống ao sen . Mùoi mấy rẻ xương sườn của hắn đều gãy hết , chắc không thể sống được rồi .

Còn tên võ quan nữa thấy tình thế bất lợi la hoảng một tiếng rồi cầm đầu chạy đi .

Hồ Phỉ tung mình rượt theo nắm lấy cổ hắn giơ lên . Chàng vung chưởng toan đập xuống đỉnh đầu hắn . Dưới ánh trăng chàng thấy khoe mắt gã lộ vẻ năn nỉ không khỏi mềm lòng nghĩ bụng :

- Hắn không thù oán gì với ta . Đây bất quá là hắn vâng lệnh Phúc Khang An , ta chẳng nên giết hắn làm chi .

Chàng xích hắn đến phái sau hòn núi giả khẽ quát :

- Tại sao Phúc Khang An lại muốn bắt ta ?

Tên võ quan sắc mặt lợt lạt , ấp úng đáp :

- Thực ... thực tình tiểu nhân không rõ .

Hồ Phỉ lại hỏi :

- Bây giờ Phúc Khang An ở đâu ?

Võ quan đáp :

- Phúc đại soái ... ở trong thủy các Mã cô nương đi ra ... đại soái truyền lệnh cho bọn tiểu nhân rồi lại ... trở vào .

Hồ Phỉ điểm vào á huyết hắn rồi bảo :

- Ta tha mạng cho ngươi . Sáng mai có người hỏi tới , ngươi nói là bốn người đó ta hạ sát . Nếu ngươi tiết lộ vụ này để nhà y bị hại thì đừng hòng thoát khỏi tay ta .

Tên võ quan không nói được , chỉ gật đầu lia lịa .

Hồ Phỉ ôm thi thể Niếp Việt dấn vào trong hang hốc hòn giả sơn . Chàng quỳ lạy bốn lạy rồi đá hai xác chết kia vào trong bụi cỏ rậm . Chàng lại xé vạt áo buộc vết thương hai cổ tay và trên bắp chân . Vết đao thương chân tuy không nặng lắm nhưng rất dài khiến chàng không ngăn được lửa giận . Chàng lượm một thanh trủy thủ đi tới thủy các .

Hồ Phỉ đã biết trong phủ Phúc Khang An rất đông thị vệ , không dám coi thường . Chàng để ý nhìn sau gốc cây lớn , trong hòn giả sơn và những bụi hoa không thấy bóng người nào mới lướt nhanh tới đầu cầu . Chàng thấy hai ngọn đèn lồng đi trước dẫn đường . Tám tên vệ sĩ theo Phúc Khang An đi tới .

May mà trong vườn hoa rất nhiều hang hốc có thể ẩn mình được . Hồ Phi co mình lại ẩn vào phía sau mỏm đá .

Bỗng nghe Phúc Khang An nói :

- Người đi thám vấn tên điều đồ họ Hồ xem gã quen biết Mã cô nương trong trường hợp nào ? Mới giao tình làm sao ? Vì lẽ gì nửa đêm lén vào phủ . Vụ này người không được tiết lộ ra ngoài tra hỏi rõ ràng lập tức trở về báo cáo . Còn tên điều đồ đó thì đập chết ngay đi rồi mai một không được nhắc tới nữa .

Một người đi đằng sau hần đáp :

- Tiểu nhân hiểu rồi .

Phúc Khang An lại dặn :

- Nếu Mã cô nương hỏi tới thì chỉ nói là ta đã cho ba ngàn lạng và bảo gã về nhà rồi .

Người kia lại vâng dạ .

Hồ Phi càng nghe càng tức giận , nghĩ thầm :

- Té ra thằng cha này ngờ ta có tư tình gì với Mã cô nương mà hạ độc thủ khiến cho Niếp Việt phải uổng mạng .

Giả tử lúc này Hồ Phi muốn xông lại đâm chết Phúc Khang An là giết hần được ngay nhưng chàng mới đi tới kinh sư chưa hiểu rõ mọi việc mà Phúc Khang An lại nắm giữ binh quyền nên chàng không dám mạo muội ra tay hành thích . Chàng vẫn ẩn phía sau mỏm đá chờ bọn Phúc Khang An đi xa rồi sẽ tính .

Tên thủ hạ vâng lệnh đi khảo vấn Hồ Phi miệng khẽ hát tiểu khách lãng xãng đi tới .

Hồ Phi vươn tay điểm vào dưới nách gã một cách đột ngột . Gã chưa từng nhìn rõ địch nhân là ai , người đã nhũn ra té huych xuống đất .

Hồ Phi lại điểm huyết hai chỗ khuỷu chân gã rồi bước mau rượt theo Phúc Khang An .

ở phía xa xa chàng nghe hần hỏi :

- Đêm đã khuya rồi , lão thái thái còn kêu ta đến có việc gì ? Những ai ngồi với lão nhân ?

Một tên thị vệ đáp :

- Bữa nay công chúa tiến cung rồi về phủ vẫn ngồi bên lão thái thái .

Phúc Khang An " ồ " một tiếng không nói gì nữa .

Hồ Phi theo dõi hần xuyên qua dãy hành lang tiến vào một căn nhà xung quanh đệ trúc vây bọc . Bọn thị vệ tùy tùng canh giữ bên ngoài .

Hồ Phi quanh ra sau nhà chui qua bụi trúc thấy cửa sổ mặt bắc có ánh đèn lọt ra . Chàng len lén lần tới dưới cửa sổ nhìn qua tấm sa màu xanh . Chàng động tâm bẻ mấy cành trúc nhỏ che phái trước mặt để nhìn vào trong .

Trong nhà ngồi chính giữa là hai người đàn bàn sang trọng lối ngoài ba chục tuổi . Phía dưới là một mụ già trên năm chục tuổi .

Mé tả mù già còn hai phụ nhân nữa .

Cả năm người đàn bà khắp mình đeo châu quang bảo khí , mặc toàn the lụa lượt là . Những tước này Hồ Phỉ chưa từng thấy bao giờ .

Phúc Khang An hướng về phía hai quý phụ ngồi giữa đưa lời vấn an rồi quay về phía mù già cất tiếng hô :

- Má má !

Còn hai phụ nhân nữa thấy hấn tiên vào liền đứng dậy .

Nguyên phụ thân của Phúc Khang An là Phó Hằng , em ruột hoàng hậu của vua Càn Long . Vua Càn Long là tỳ phụ của hấn .

Vợ Phó Hằng là người đẹn nổi tiếng ở Mãn Châu . Lúc mù vào cung triều kiến Càn Long nhà Hoàng đế . Vua thấy đẹp mắt liền tư thông với mù và sinh ra Phúc Khang An .

Phó Hằng vì ba tầng quan hệ về chị gái , vợ , con trai mà được nhà vua sủng ái . Ra ngoài lão làm tướng võ , vào triều làm tướng văn . Lão giữ ngôi tể tướng hai mươi ba năm . Bây giờ lão qua đời rồi .

Phó Hằng sinh hạ bốn người con .

Trưởng tử là Phúc Linh An được phong là Đa La phò mã , từng theo Triệu Huệ đi đánh đất Hồi Cương lập nên công trạng và được thăng chức phó đô thống đạo Bạch Kỳ ở Mãn Châu .

Con thứ hai là Phúc Long An lấy Hoà Gia công chúa , con gái vua Càn Long , được phong Hoà Thạc phò mã , làm đến Công bộ thượng thư và được phong Công Tước .

Con thứ ba là Phúc Khang An . Hai anh hấn đều làm phò mã , hấn lại được vua Càn Long yêu quý hơn hết dù hấn không lấy công chúa . Những người không hiểu nội tình đều lấy làm kỳ . Thực ra hấn là cốt huyết của nhà vua thì còn làm nữ tể của hoàng đế thế nào được ? Hiện giờ hấn giữ chức Bình Bộ thượng thư , ngự tiền đại thân , gia hàm Thái Tử Thái Bảo .

Con thứ tư là Phúc Trường An làm Hồ Bộ thượng thư phong đến tước Hầu

Thế là toàn gia họ Phó phú quý đến cực phẩm . Cả triều đình không ai bì kịp .

Những quý phụ ngồi trong nhà này là vị công chúa tẩu tẩu của Phúc Khang An .

Nhị tẩu của hấn là Hoà Gia công chúa đã khéo nói lại biết chiều ý người nên được nhà vua Càn Long sủng ái từ thưở nhỏ . Cứ cách mấy ngày là nhà vua lại triệu nàng vào cung nói chuyện giải muộn . Giữa nàng và Phúc Khang An thực là huynh muội , danh lại quân thân nên Phúc Khang An thấy nàng liền thỉnh an thi lễ .

Còn hai người đàn bà nữa thì một là Hải Lan thị , vợ của Phúc Khang An và một người vợ của Phúc Trường An .

Phúc Khang An ngồi xuống cái ghế phía tây rồi hỏi :

- Thừa hai vị công chúa cùng má má ! Đêm đã khuya rồi sao các vị còn chưa đi nghỉ ?

Lão phu nhân đáp :

- Hai vị công chúa nghe nói người đã có con trai rất lấy làm mừng rỡ , nóng lòng muốn coi hai đứa nhỏ .

Phúc Khang An liếc mắt nhìn Hải lan thị mỉm cười đáp :

- Nữ nhân đó là người Hán chưa học lễ nghi vì thế không dám để nàng đến khấu bái công chúa và mẫu thân .

Hòa Gia công chúa cười nói :

- Khang lão tam đã vừa mắt thì còn sai trật thế nào được ? Chúng ta không cần gặp người đàn bà đó mà chỉ sai người đem hai đứa nhỏ đến đây coi . Phụ hoàng bảo mấy bữa nữa sẽ kêu tẩu tử đưa chúng vào cung bệ kiến .

Phúc Khang An ngấm ngấm đắc ý nghĩ bụng :

- Hai đứa nhỏ đẹp như ngọc . Hoàng thượng mà ngó thấy tất nhiên hoan hỷ .

Hắn liền sai tên nha hoàn ra bảo người tùy tùng bồng hai vị tiểu tử đến ngay lập tức .

Hòa Gia công chúa lại nói :

- Bữa nay ta tiến cung , mẫu hậu bảo Khang lão tam hành động lén lút bên ngoài , sinh con mấy năm không đưa về cố ý dấu diếm hết thủy . Coi chừng phụ hoàng sẽ lột da lão tam đó .

Phúc Khang An cười đáp :

- Vụ hai đứa nhỏ này hạ thần cũng mới biết hơn tháng nay .

Hắn nói tới đây thì hai người vú bồng hai đứa con song thai tiến vào .

Phúc Khang An bồng hai đứa nhỏ lại đập đầu lạy công chúa , lão thái thái , thắm thắm . Hai đứa nhỏ đã biết nghe lời . Mắt chúng mở thao láo phục lạy hành lễ .

Mọi người thấy hai đứa nhỏ giống hệt nhau , khuôn mặt tròn trĩnh , mày thanh mắt sáng .

Hòa Gia công chúa vỗ tay cười nói :

- Khang lão tam ! Hai đứa nhỏ này giống người như đúc , dù người muốn chối cãi cũng không được đâu .

Hải Lan thị đối với vụ này chẳng thích thú gì nhưng thấy hai đứa nhỏ song sinh rất khả ái liền bồng chúng vào lòng ra chiều rất thân thiện .

Lão phu nhân cùng mấy vị đều cho lễ vật . Hai mẹ vú không ngớt đập đầu tạ ơn ban thưởng .